

ΡΟΜΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἄκτῳ καὶ δέκα μῦθος Ἰωνάδην.
καὶ τῶν κομμάτων ἀργουνοὶ γάροι.

Ἐγδόντα πέντε σὺν ἑπτακόδῳ
κ' ἡ Ρωμοσύνη χοροπόδῳ.

Τοὺ Παρνασσῶ χοροῦς καὶ χορευτῶν αὐρῶς.

- Φ. — Ἐδῶ καὶ σὺ, βρε Περικλῆ; ...
Π. — Τὶ διάβολο νὰ κάνω;
'βαρέθηκα ἴστὸ σπῆτι μου κ' ἦλθα νὰ ζανασάνω.
Φ. — Καὶ τὸ βρακί σου τὸ πουλᾷς γιὰ μπάλοιο, κασιδιάρη.
Π. — Μὴ με συγχώρη, Φασουλῆ, κ' ἀρχίσω τὸ στηλιάρη.
'Ἐδῶ κυττάεις ν' ἀργεταί με ἴστὸς χοροῦς ἀπράτος
ὁ Ντεληγιάννης ὁ παππούς, ποὺ κυβερνεῖ τὸ κράτος,
κ' ἐγώ, ποὺ βάζω μοναχὸ τοὺς σκύλους ἴσταν ἀγγάρεμα,
δὲν θάβλω ἴγιο ἴστὸς χοροῦς νὰ σῶρω τὰ ποδιάρη;
Φ. — Ἦ φορῶνα καλοπεράει καὶ μινουέτο θέλει.
Π. — Ὁ Ντεληγιάννης προχόρει μ' ἄλλα σπουδαία μέλη,
κ' ἂν κ' εἶναι πολυάγαλος ὁ τῆς Ἀρχῆς Νυμφίος,
μὰ ῥίγνει καὶ ἴστὰ ντεκολτὲ καμμάξ ματιὰ κροσιώης.
Φ. — Ἰδοὺ καὶ τόσοι προχόντες τῆς νέας Ρωμοσύνης,
κ' ἐν πρώτοις ὁ Ζυγομάλλης ὁ τῆς Δικαιοσύνης,
κ' ὁ Κυριακούλης ὁ γλυκοῦ κ' ὁ Ρώμας τῶν γραμμάτων,
κ' ὁ Δεληγώργης ὁ σμενός κ' οἱ πρώτοι τῶν κομμάτων.
Π. — Μοῦ λένε πῶς ὁ Κυριακὸς ἀρνήθη τὸν παπποῦ
καὶ με τὸν Θεοτόκοιο θὰ πάρ' τοῦ λοιποῦ.
Φ. — Ὁ Θεοδωράκης φαίνεται πῶς ἀπαρτία θάχρ.
Π. — Κι' ὁ Θεοτόκης; ...
Φ. — Οἰκουρετ με δυνάτὸ συναχί.
Π. — Πάλι συναχί εἰσρονταὶ καὶ τόσαις μπλουντζίαις
Φ. — Ὁ Θεοδωράκης χαρετᾶ καὶ κάνει ρεβερντζίαις.

- Π. — Ὡ σεὶ φῶρα στόματα καὶ χεῖλη γλυκοστάφυλα.
Φ. — Ὡ σὺ κυρία με τὰ κρέμ' καὶ με τὰ τριαντάφυλλα.
Π. — Ὡ σὺ Βαίτη με τὰ ρῶξ καὶ Παππανικολάου,
καὶ σὺ με τὴν βεντάγμα σου, κυρία Χαριλάου.
Φ. — Ὡ τῆς ὥραϊας Χαραψῆ μεγάλαις μαγαριταίς.
Π. — Ὡ τοῦ κυρίου Θεοδώρη γρονάταις φαρδισταίς.
Φ. — Σὲ βλέπω, Ρισερὸλ Γαλλίς, βλέπω καὶ σὲ, Γαρδέλλη,
'στὴ γαλιάρη κάθεται σὺν κάτασπρη νεφέλη.
Π. — Τρεῖς περδικούλαι πᾶν μαζί; τῆς λένε Μαζαράκη.
Φ. — Μὰ πῶς δὲν ἦθε κ' ὁ Σκουίξ μετὰ τοῦ Θεοδωράκη;

- Π. — Μπατε, κυράδες, ἴστὸ χορὸ ν' ἀκούσετε πραγούδια
καὶ νὰ σὲς ράνωμε κ' ἔμετε με σίγχιος καὶ λουλούδια.
Φ. — Νὰ ἴ κ' ἡ Κοκόλη 'πρόβλε με πλώσιο ρουστάνι.
Π. — Χαρῶ ποὺ ἦθε κατ' αὐτὰς ἀπὸ τὸ Ταυόνι.
Φ. — Ἄς τὸν χαροῦμε τὸν ντουιζὶ τὸν ψεύτη καὶ τὸν

[ρροῦδο.

- Π. — Ὁραία κ' ἡ Ζυγομάλλη με μπλε μακρὸν βελουδο.
Φ. — Τὶ νὰ σοῦ πῶ, βρε Περικλῆ... λέ φάμ ἰλ νί ε ἰά.
Π. — Τὰ μαῦρα σοῦ πηγαίνουε, κυρία Μετζᾶ.
Φ. — Ξεσχίζονται φορέματ' κ' ἴδρῶνον τόσα γάντια.
Π. — Τοῦ Κυριακούλη δέσποτα, σοῦ πᾶνε τὰ δικιμάντια.

- Φ. — Τῆς Ἀνδριταῆχη τὰ λευκὰ τὴν κάνουν πετακούδα.
Π. — Τζὶν τζὶν τῆς Τζὶνῆ κάνουνε τὰ μαῦρα τὰ βελουδα.
Φ. — Τρεῖς χαρετῶ τὴν Καλλιγᾶ, μὰ καὶ τῆς δῶ τοῦ
[Ράλλη,
τὴν μία με τὰ κίτρινα καὶ με τὰ μπλε τὴν ἄλλη.
Π. — Τῆς Βενιζέλου τὰ λευκὰ με φέρουν ἴστὰς νεφέλας.
Φ. — Τὶ γίνεται κ' ὁ πύλεμος ὁ τῆς Βενεζούλας;
Π. — Ἄλλ' ὅμως τί νὰ γίνεται κ' ἐκεῖνος τοῦ Μαρκόου;
Φ. — Τὴν Χατζηπέτρου κύτταε, τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Κόκου,
καθ' ἑλα χαριτόβρυτος, καὶ γιρὶ τὸ φορέμα τῆς.
Π. — Μαῦρα φορεῖ κ' ἡ Μάτση, κ' ὁ Μάτσης σιμά τῆς.

- Φ. — Ἐλένη Χατζηπέτρενα, λεικουτμένη γάρις,
καὶ ποῖς θὰ γίνη Πάρις;
Π. — Ἀφερίμ, Ἀφεντάκηνα, γλυκεῖα σὺν κουφετάκι,
κ' ἀφέντη μου, πεντάφανε, πεντάκις Ἀφεντάκη.
Φ. — Ἄσπρο τῆς Κρῆφ περιφίμο, ρῶξ τῆς κυρίας Φλέγκα.
Π. — Μὰ κυττάε μεῖς ἴστὸ χορὸ καὶ μὰ κυρία Ρέγκα.
Φ. — Τὶ νᾶζια ποῦ σοῦ τάχουε κημπόσα θηλυκά.
Π. — Καὶ τῆς κυρίας Μπουμπουλη πηγαίνουε τὰ λευκὰ.
Φ. — Τῆς ῥετιναὶ φορέματ' κ' σῆκωσαν τὸν νοῦ.
Π. — Πολλὸ σοῦ πᾶνε καὶ τὰ κρέμ', κυρὰ Μελισσηνοῦ.
Φ. — Γιὰ δὲς τὸ μὸς τῆς Ριανκούρ, δὲς καὶ τὴν Λεωνίδα.
Π. — Σὺν τῆς Σκουίξ τὸ φορέμα περὶλ ντ' ὄνιερ δὲν εἶδα.

- Φ. — Ὁ Θεοδωράκης ὄμιλε μετὰ τινος Σμιθούλου.
Π. — Τὴν Βαλαδάων κύτταε καὶ τὴν Ἡλιοπούλου,
κ' ἀφέντη τριαντάφυλλι κ' ἡ δᾶυτηρ δὲν ζερωῦ.
Φ. — Κύντα καὶ τὸν Πατριχίου, τοῦ μπαλοῦ καβαλιέρο.
Π. — Νέας ἀρχαῖον ἡμέρον γλυκοῦ κ' ἐρατισίνας.
Φ. — Φιλαδελφείως κοράις δῶο κυττάω κεινήας,
τὴν Μομφερατῶ δηλαδὴ καὶ τὴν Ἀθανασία...
Π. — Μὰ τί καιρῶ, βρε Φασουλῆ, γεμάτος ὑγρασία.
Φ. — Ὡ Χατζηάνστη με λευκὰ, σ'εἶδα καὶ ἴστὸ Παλάτι.
Π. — Ὡς τόσο πάντα λιγερὴ κ' ἡ δέσποτις Μερκάτη.

- Φ. — Κι' ἡ Παππαζωργη λιγερὴ καὶ τοῦ χοροῦ στολιδὶ.
Π. — Μὰ πῶς ταίριαζον τὰ λευκὰ καὶ ἴστὴς Σανθοπούλιδη.
Φ. — Ὡ τὸν τῆς Νέας τῆς Σκηθῆς καλλιώνας Ἐσθνήκη.

- Π. — 'Ο Ντεληγιάννης έμειλε με τόν Καλαποθάκη.
 Φ. — Τί να τού λήρ τάχατε; ...
 Π. — Ποιός ζέρει, Φασουλή ...
 Θαρρῶ γιά νομοσχέδια πῶς τού κρυφοίμαι.
 Φ. — Τί γίνονται κι' ἡ συνδρομαίς τοῦ Παναγιῶ Τάρου;
 Π. — 'Αν εἰσπορῆς ζωγράφης τήν χέρι τῆς Ζωγράφου.
 Φ. — 'Ὁ Τριανταφυλλάκεν, σ' εἶδα καί 'στό Παλάτι.
 Π. — Μά κύττα καί τά κίτρινα πῶς πᾶνε τῆς Μπεράτη.
 Φ. — Σέ βλέπω με κατάλευκα, Νιόση τοῦ Μπουριδι,
 κι' ὅπως γιά σέ δέν πῆ καλό τὸν τρώει μακρο οἶδι.
 —
 Π. — Τὸ φίλου μας 'Αγαθοκλή Κωνσταντινίδη Μαίρη,
 μοῦ φάνεσαι με' τὰ λευκά σάν ἓνα περιπτερί.
 Φ. — Τῆς Πεσματζόγλου τῆς κυρῆς τὸ πρόσινο φουστάνι
 με' ποὺλγια χρυσοπράσιναίς καί ρόδινα λουλούδια,
 πέντε ροπαλάδες τῆς ρορραταν, ζυλένει μπαηλοδάνη,
 πέντε ροπαλάδες τῆς ρορραταν καί δέκα μαθητούδια.
 Π. — 'Ὁ μπλοῦσ σῆς ἐκούρασε κι' ἐλάτῃ με καθίσαιε.
 Φ. — Λέων ἐρεῖζεται βαρῆς καί τίς οὐ φορηθήσεται;
 μὲ κι' ἡ τοῦ Λέοντος Μελά 'στὸν μάπλο μπαίνει τώρα
 με' ρίνο ρόζ φουστάνι,
 καί ποῦς γαλιάντης κύριος καί ποῦς τρανή Σινιόρα
 τόπο γι' αὐτὴν δέν κάνει; —
 Π. — 'Ἰδού κι' ὁ Νίκος Σπανδωνῆς γεματὸς μενεζάδες,
 ἓνα; μαζῆς κινούμενος 'στους ἄλλους τοὺς μπαζέδες.
 Φ. — Πολὺ με' σπρωγνεῖ, Περικλή, καί θὰ σοῦ δώσω
 [μάτσου.
 Π. — Γιὰ κύττα τὸν 'Ισιδώρο, τὸν βουλευτὴ Κολιάτο.
 Φ. — Θέλω νὰ 'δῶ τὸν Χρηστοπῆ καί παραπίσω στέκα.
 Π. — Θέλεις νὰ 'δῆς, βρε Φασουλή, τὸν βουλευτὴ τὸν Λέικκα;
 Φ. — Θέλω νὰ 'δῶ τὸν Κόνσολα, ποῦ μ' ἐμπνευσι τερνιότο
 'στό φωτογράφιεν ἔγινε κι' ἐκεῖνος ἀριερωμα,
 καί κρῖα ποῦ δέν ἔφερε κι' ἐδῶ τὴ μηχανή του
 νὰ πᾶρη λίγα κόκκαλα καί μούτρα γιά σιδερωμα,
 κι' ἀρσενικοῦς καί θηλυκοῦς καί τῆ 'δική σου φάσσα...
 Π. — Τὸ σικ τῆς Σούτσου κύτταζε, τῆς Λύδερς καί τῆς
 [Μάτσου.
 Φ. — Μ' ἓνα σου στίχο μοναχὰ τρία τραγούγια 'πῆρε.
 Π. — Νυράδες πᾶνε κι' ἔρχονται με' κάλλη καί με' λίραις.
 Φ. — Μὲ πῶς χορεύει κι' ἡ μινὴν τοῦ Σακελλαροπούλου;
 Π. — Δέν κχακρόνει, Φασουλή, καί τῆς 'Αργυροπούλου;
 Φ. — 'Εγὼ κχαμιά δέν ληρηνοῦ κι' ελαίς τῆς κχαμρόνο
 καί τρεῖς φορὰς καλλίτερικς τῆς 'ἑρικός κάθε χρόνο.
 —
 Π. — 'Ενας δέν εἶναι, Φασουλή, ποῦ νὰ μὴν ξεροβήχη.
 Φ. — 'Ὡ Πολιτάκεν ἠψηλὴ μ' ἀσπρα καί πολυτρίχι.
 Π. — Μὰ καί τὴν Παππαδάκεν τὴν ἀδελφὴ τῆς εἶδα
 με' τὸ φουστάνι τῆς τὸ κρέμῃ, χερτίνα κορασιόδα.
 Φ. — Ρόδο Ροδοκανάκεν καί τὸν χορὸν κούρπετο,
 τὸ φρέμα σου 'σχίστικε μες 'στό χορὸ κι' ἐρίτο.
 Π. — Τὰ λόγια νὰ σοῦ λείπουνε καί 'στά καρὲ προχώρει.
 Φ. — Φιστίκι με' τὰ φιστίκι τοῦ Κουσταλέζι 'ἡ κῆρη.
 Π. — Κι' ἡ δὴθ Χαλκοκονδύλενας, μῆλα χωρὶς κούκωτισσα.
 Φ. — Χορεύει κι' ὁ Γεννίσαρλῆς με' τούγινα παπούτσιαι.
 Π. — Μιὰς δεσποινίδος φῆρεμα μπερδούτικα 'στὴ σκέλη
 κῆπου σπαθάνου λιγερὸ καί γίνεται κουρέλι.
 Φ. — 'Στῆ γαλιάρια κύτταε καί μὲ γρηά Σιλδέστρα.
 Π. — Ματάκια μου ζυνορόδα καί χαζοαρμανέστρα.
 Φ. — Καί τὴν 'Αποστολίδενα σοῦ δείγμα τὴν Εδτέρπη.
 Π. — Σ' εὐχριστῶ ποῦ μοῦδεῖς κορίτσι ποῦ με' τέρπει.
 Φ. — Καί τὴν Παμπάνου κύτταε μαζὶ με' τὴν μητέρα τῆς,

- κι' ἂν πάθης καί πονῶδοντο νὰ πᾶς εἰς τὸν πατέρα τῆς.
 Π. — Δέν πᾶμε σὲ μὲ κάμαρα νὰ παίξωμε κονταῖνα;
 Φ. — Ὡ σὺ βῶδικς 'Αθηνα, κορίτσι τοῦ Ρετιόνα.
 Π. — 'Ὅριστε κι' ἡ Λοῦ Κατόρζ ἐκ Σμῶρνης κομφοτάτη.
 Φ. — 'Ὅριστε κι' ἡ Σουδάκεν, κι' αὐτὴ χαριστάτη.
 Π. — Γιὰ κύττα καί τὴν Γιάκαπα, λαμπρὸ τὸ φρέμα τῆς.
 Τὸ ζῆλος Πῆσεν τὰ σακράνι... κι' ὁ Γάλλος διπλωμάτης.
 Π. — Νὰ μὲ Κοντέσ' ἀπ' τοὺς Κορρούς... μὰ νὰ κι' ἡ Κορ-
 [φωτάκη.
 Φ. — Γλυκερὰ σάν βασιλόπητα κι' ἡ δεσποινὶς Πιττάκη.
 Π. — Ὡ χάρις Παπαλεξάνδρη με' τὸ σεμνὸ τὸ σχῆμα.
 Φ. — 'Ὀνομα πεντασύλλαβο καί δύσκολο 'στὴ ριμα.
 Π. — Μὰ πῶς δέν εἶναι 'στό χορὸ σάν πῆρ' ἡ Λικουρέζου;
 Φ. — 'Ἠγάμεν 'ρώτα κι' ἀρες με' νὰ 'δῶ καί τὴν Μαλιτζέου,
 καί τὴν Πετριάη τὴν χυτή, καθὼς καί τὴν Μαγγίνα,
 καί τὴν Λεμπὲ καί τὴν Μπεμπὲ καί μὲ παλῆα ρεγγίνα.
 Π. — Τὰ μάττε μου τῆς ὀρρανή... γιὰ 'δές τὴν 'Ὀρρανήθη.
 Φ. — Καλὰ πηγαινοῦνε τὸ κρέμ καί 'στὴν Χρυσοοσιόδη.
 Π. — 'Ανάστα τώρα γιά νὰ 'δῆς τὴν 'Αναστασιάδη,
 καί μὲ γοντῆρ, ποῦ 'πάγνε χωρὶς μουροῖνας λάδι.
 Π. — 'Στὴν γαλιάρια κύτταε κι' ἓνα ἀποσπερίτη,
 τὴν κόρη τὴν κατάλευκη τοῦ Πι Βαλωαρίτη.
 Π. — Θεροκορσία δυνατή, ποῦ φλέγομαι κι' ἀνάθο.
 Φ. — 'Εδῶ κι' ἡ Κάββα βρισκαται...
 Π. — Κι' ἐγὼ δέν 'πῆρα κάθο.
 Φ. — Φεγγυβολεῖ κι' ἡ Ζέγγελη, λάμπει κι' ἡ Νεγρεπόντη.
 Π. — 'Αἴμ' τὴν Βουγιουκὰ δέν κυττάε ἀπάνω, κουτσουδόντη;
 Φ. — Κάπου θ' ἀρῆσαν ἀνοιχτά καί πότε πότε 'μπαίξει.
 Π. — 'Ακού κι' ὀνόματα τρανά, Ζαήμη καί Τοματῆνη,
 Μπότσαρα, Γρίβα κι' ἄλλα,
 πρακτυτικὸς με' ἄλλα.
 —
 Φ. — Χορεύονται τετράχοροι καί βάλς καί λογγοφόροι.
 Π. — Πρωτεύει μέσ 'στό χορὸ τὸν Κυριακούλ 'ἡ κῆρη.
 Φ. — Τὴν Βεντρίχη, Περικλή, θυμήθηκα τὸν Δάντη.
 Π. — 'Απὸ 'ψηλὰ σέ βλέπ' ἡ Πῶπ μαζὶ με' τὴν Διμαντῆ.
 Φ. — Γιὰ 'δές καί μὲ... 'στὴν κόμη τῆς φορεῖ παλῆο κεκρῶ-
 [φαλο.
 Π. — Κυττῶ τὴν 'Αραβαντινοῦ, κανέλα καί γαρύφαλο,
 κυττῶ καί τὴν Μαντζούνη,
 πρωτόγαλο πιτσούνη.
 Φ. — Βλέπω καί τούσου σκελετούς μέσ 'στό νυροπάζαρο
 κι' ἴσως τὸ χρόνον 'στους χορὸν νὰ 'δοῦμαι τὸν Λάζαρο.
 Π. — Ποῦ νὰν' ἐκείνη, Φασουλή, ποῦ μὲς χαινογελε;
 Φ. — Δέν βλέπειε τὴν κομπάρη μου τὴν Λάσκαρη ψηλά,
 ποῦ βλέπει μ' ἓνα μπλε χρῶμα τοῦ Παρνασσῶ τὸν μάπλο,
 καί γρηγόρα τῆς εὐχομαι νὰ τῆς βαπτίσω κι' ἄλλο.
 —
 Π. — Τί σοῦ λέει, Φασουλή μου, κι' ἡ κυρία τοῦ Γεννάδη;
 Φ. — Νὰ καί μὲ, ποῦ θὰ τῆς φάλω τῆς ἐλαῖς τῆς τὸ μακρῶ-
 [ράδι.
 Π. — Βλέπω καί τὰ δῶ κορίτσιαι τοῦ γνωστοῦ Σταυρουλο-
 [πούλου
 καί τοὺς ἄθλους ἐνθυμομαι τοῦ κυρίου Πανοπούλου.
 Φ. — 'Ὁ Γεννάδης διευθύνει τὸν χορὸ κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
 ὁ δὲ Νόντας Δεληγιάννης τοῦ χοροῦ τῆς μουσικῆς
 με' κουδῶνι 'στὴν χέρι,
 κι' ὁ καθένας τὸν συγγαίρει.
 Π. — Κι' ὁ Βεντρίσαρλῆς;
 Φ. — Κυττάει τὸ χορὸ με' φυραμαῖαι...
 δέν 'μπορεῖ νὰ διευθύνῃ κοττὶλῆν κι' 'Απυνομια.
 Π. — Μὰ τί κόμος, τί λεποῦσι, δέν χωρεῖ μπεδὲ Βελῶνι.

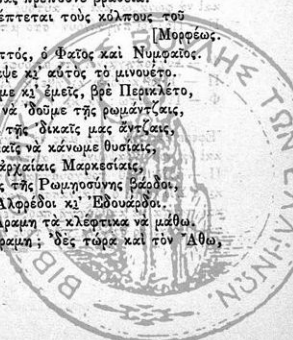
Φ. — Εέχασα νά σ' αναφέρω και γιά τήν Χρυσοβελώνη.
 Τί κορίτσι!... μέλι, κάντιο... κούττα την μέ τά γαλιλά...
 στρέψε τώρα και 'σ'την Δέστου μέ τά τριανταφυλλά.
 Π. — Συναντώ και τόν Ζλατάνο μέσ' σ'τά ρόδα, μέσ' σ'τά κρήνα,
 και τού λέω: κύρ Γρηγόρη, πώς δέν ήλθε κι' ή Κατίνα ;
 Φ. — Τί λιγνάς και τί γεμάτας!... άπ' τή μιά τó κρέας λεί-
 και τής άλλης, Περικλέτο, περισούσευσε τά λίπη. [πει,

Π. — Και τών άνδρών τήν ώμορριά δέν πρέπει ν' άποστέρηγες.
 Φ. — Τί νόστιμος μελαχροίνος ó Γζάνης ó Δαμβέρρης.
 Π. — Άμμ' ó Δαμπρίδης; τί ξανθός, μέ σικ μουστακαλής.
 Φ. — Άμμ' ó Παππαρηγόπουλος έκείνος τής Αύλης ;
 Π. — Ίδού κι' οί θεό Πετριδίδης, ένας ó Παναγιώτης,
 κι' άλλος ó Γζάνης, προσφιλής καθ' όλα στρατιώτης.
 Φ. — Εέχα καιρό νά τόν ιδώ τόν Μάνθο τόν Μαθιόπουλο.
 Π. — Δέν ξέρεις πώς 'πεθύμησα τόν Παππαμυχλόπουλο.
 Φ. — Ό Κουτσαλέζης τί γλυκός, τί Χιώτικη μαστίχα!...
 τόνον καιρό δέν εβγαλε μήτε μιάν άσπρα πριχα.
 Π. — Ό! κι' ó Καλτζής ó Καλιοντζής, σφρηγιστοτάτη κρέας,
 που ξεφουρνίζει, Φασουλή, τρεις τρεις τας μεταφράσεις.

Φ. — Ός τόσο πάντα φέρνεσαι 'στους μάλους αναγώγες.
 Π. — Γλυκός κι' ó Παππαδόπουλος, γιατρός λαρυγγολόγος.
 Φ. — Κι' ó ποδρος μαθηματικός, ó Βασιλάς Βιτάλης ;
 Π. — Πολύ γαλιτζέ κι' ó Βακάς, μέ κι' ó Κατζημιάλης.
 Φ. — Άμμέ κι' οί Βοβροί, Περικλή, τί χάρις, τί γαλιλάδα!

Π. — Νά κι' ó Διαμάντης... τί καλά τού πάει κι' ή
 [βελιάδα.
 Φ. — Και τήν Κατσάρη θαύμασε και τήν Έλευθερίου.
 Π. — Θαυμάζω τήν νεότητα τού Κατζηδημητρίου.
 Φ. — Τό γέλοιο τó γλυκούτατο γιά 'δες τής Άγελάστου.
 Π. — Δέν ξέρω τί νά πρωτοιδώ 'στά πλάσματα τού
 [Πλάστου.
 Φ. — Γιά κούττα και τόν Μπούμπουλη, γιά 'δες και τόν
 [Μπαλάνο.
 Π. — Τί γλύκα κι' ó Βελουδιος, μαέστρος εις τό πιάνο.
 Φ. — Κι' ó κύριος Σαρίπολος σουβρωτάτη χάρις.
 Π. — Έκ τής Ρωσίας είν' εδώ κι' ó νέος ó Γρυπάρης.
 Φ. — Ό Κουτσαλέζη προσφιλή, Πετριδή, Καροβία,
 γιά τόν χορό τόν 'φειντό σάς πρέπεινε βραβεία.
 Π. — Νά κι' ένας, όπου σκέπτεται τους κόλπους τού
 [Μορφέως.

Φ. — Κι' ó Δαραλέζης ó λεπτός, ó Φατζος και Νουμαριός.
 Π. — 'Στής Ριανκούρ έχορευε κι' αυτός τό μινουέτο.
 Φ. — Πρέπει νά τό χορήσουμε κι' έμεις, βρε Περικλέτο,
 τών παλαιών Βεσσαλλιών νά 'δομε τής ρωμαντζικής,
 νά καμαρώσουν μερικοί και τής 'δικιας μας άντζικής,
 'στών Λουδοβίκων τής Αύλης νά κάνουμε θυσίαις,
 νά γίνουν ή γυναικες μας άρχαίαις Μαρκεσίαις,
 κι' έμεις, οί κοκκαλιάρηδες τής Ρωμοηούνης βροδοί,
 νά γίνουμε Μαρκήσιοι κι' Άλφρεδοί κι' Εδουάρδοι.
 Π. — Πηγαίνω πρós τόν Άραμη τά κλέστικα νά μάθω.
 Φ. — Είδες λοιπόν τόν Άραμη; 'δες τώρα και τόν Άθω,

τὸν τοῦ Σκουζέ προκατόχον, τὸν τέως διπλωμάτη.
 Π. — Τί νόστιμος ποῦ φαίνεται μὲ τὸ μονόλι 'στὸ μάτι.
 Φ. — Ἀφρότατος ὁ Πρεσβευτής, ὁ σίε Μαυροκορδάτος,
 κί' ὁ Κιλλίγας κί' ὁ Μεταξάς κί' ὁ Πάλλης ὁ σπαθάτος.
 Π. — Κούτταξ' ἐκεῖ τὸ κέντημα μίξ φράκις κόμης.
 Φ. — Νά νά κί' ὁ γυιὸς τῆς Ριανκούρ, θαρρῶ πὺς εἶναι
 [Κόμης.
 Π. — Θάλλει καὶ νῦν ἐρατεινὸς ὁ κύριος Στεφίκος.
 Φ. — Ἀλλὰ Κλεὺ ἀπεισιότικε κί' ὁ Λασκαρῆς ὁ Νίκος.
 Π. — Σπιρούικ μετ' σαλαπατοῦν καὶ τῆς μαζούρκας
 [Ἄρηδες.
 Φ. — Ἐδῶ δὲν πιάνεις χερσοτάξ... μὰ νά κί' οἱ Χαρτου-
 λάρηδες,
 κί' ὁ στεριανὸς ὁ Ποσειδῶν γεμάτος νοστιμάδα.
 Φ. — Βουλή θαρρῶ δὲν θέλωμε κί' αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα.
 Φ. — Σ' ἔλους καιριάζει κί' ἡ στολή κί' τὸν χορὸ τὸ φράκο.
 Π. — Γὰρ δὲς καὶ τὸν γλυκύτατο τὸν Τριανταφυλλάκο.
 Φ. — Εἶναι κακίος, βρὲ Περικλῆ, καὶ συμφορὰ μεγάλη
 'στὴ βροσί πούπινες νερὸ τώρα νά πίνουν ἄλλοι.
 Π. — Κί' ὁ Πρόεδρος τοῦ Παρκασσοῦ πρώτος 'στους ἄλ-
 [λους μέσξ...
 μετ' τὴν Σοφία 'χόραφε κί' αὐτὸς τὴν Πριγκηπισσα.
 Φ. — Στὴν Χοετζόλλερν τὴν σεπτὴ τὰ γόνατα νά κάμψης,
 Πριγκηπισσῶν Πριγκηπισσῶν καὶ κυριὸν κυρία,
 κί' ἂν τὴν στολιχὴ δικηκτικῶν λαμποκοποῦνται λάμψης
 ἔχει γὰρ μάκαμ' ἀβάρτο τοῦ κόσμου τὴν λατρεία.
 Π. — Τὴν Ἐμπεριέκου δὲν κυττῆξ, ποῦ σελαγίζει 'μπρό, σου;
 Φ. — Κί' ὁ Δρόσος ἀπ' τὸ Μάντσεστερ μετ' τὴν κυριὰν Δρόσου.
 Π. — Πολὺ καλὰ 'περάσαμε καὶ τοῦτο μας τὸ βράδου.
 Φ. — Κύττα καὶ τὸν καλλίσφυρο τὸν Ἀνκαστασιάδη.
 Π. — Ἄμμ' ὁ Μπακίλης;
 Φ. — Ζάχαρι...
 Π. — Κί' ὁ Καραβίος μέλι.
 Φ. — Ἄμμ' ὁ Τανάγρας;... ἄγγελος... τὰ μάτια τοῦ σάν βέλη.
 Π. — Δὲς καὶ τὸν Πολιτάκη...
 τρὲ κόμ ἴλ φὸ μουστάκι.
 Φ. — Κάθε Σινιόρος ἴδρωσε καὶ καθεμὶς Σινιόρα.
 Π. — Τὸν μπάλ' ὁ Βασιλόπουλος τὸν διευθίνει τώρα.
 Φ. — Χορεύουν μορμουλίκεια, παντράχιακις κυρίακις,
 κί' αὐτάκις ποῦ δὲν χορεύουσι τῆς λέν ταπετασαρίακις.
 Π. — Ἐργίγανε κί' οἱ Βασιλεῖς,
 κί' ἔβλε καὶ τὰ μέλη τῆς Αὐλῆς,
 κί' ἔβρε καὶ τὰ φρόγαλα τῆς ἀριστοκρασί,
 κί' ἡ Ρεκαμιέ κί' ἡ Πομπανδού κί' ἂλ' οἱ Μομορανοῦ.
 Φ. — Πότε 'στους μπάλους ντεκαλτέ θά 'δομε καὶ τοὺς
 [ἄνδρες
 γεμάτους περιδέραια καὶ τριχάπτα καὶ χάνδρες,
 τοῦτου τὸν κόρφο ν' ἀνομιῶν κί' ἐκείνου τὸ μουστάκι,
 καὶ νά φονάζω καὶ γι' αὐτούς: τί κόμματα κί' τάκοι!
 Π. — Πολλοὶ πηγαίνουσι 'στὸ μπουρὸ καὶ τρῶν μετ' ἄλλη-
 [στιας.
 Φ. — Συνοπηγαίνεσι 'στὸ μπουρὸ κί' ὁ Κύριος τῆς ε' Ἐστιας.
 Π. — Ἐγὼ κρούω κί' ἤθελα 'λίγο ζεστό σαλέπι.
 Φ. — Τί βλέπω; νά κί' ἡ Φασουλή... κάνει πῶς δὲν με
 [βλέπει.

Ἐφερε καὶ τὴν κόρη μας νά 'βγῆ 'στὰ τρυφερότατα
 καὶ νὰ τὴν γράψουμε κί' αὐτὴν μετ' ἄλλα τὰ κοριτσά.
 Π. — Ἐδῶ ποῦ τραγουδήσαμε πέτρα νὰ μὴ ραίση
 κί' ὁ Σύλλογος ὁ Παρκασσοῦ χρόμα πολλὰ νὰ 'ζηση,
 καὶ πάντα νὰ καθοδηγῆ πρὸς τέρψις καρποφόρου
 τῆς μακαρίας ταύτης γῆς τοὺς πιδίους τοὺς ἀπόρους.

Ἐλεγεζὸν «Φασουλή 'στὸ πιστό του τοῦ σκυλί.

'Ακούσετε τοῦ σκύλου μου τὸν βίον ἐν ὀλίγοις...
 κουτάβι μου τὸν 'χάρισε πρὶ χρόνων ὁ Στρατήγηξ.
 Δώδεκα χρόνους ἔζησε μέσξ 'στὴν ἀγκαλιὰ μας,
 δώδεκα χρόνους 'δουλεῖε πιστὰ τὴ φαμελιὰ μας,
 κί' ἐγάγισε χαρούμενος σὲ δεκαεπταεῖδες
 κί' ἐγράφετο ευχονότατα καὶ 'στῆς ἐφημερίδες.

Δώδεκα χρόνους ἔβλεπε τοῦ κόσμου τὰ γελοῖα
 κί' ἀπῆλαυσε τὰς ἠδονὰς κί' αὐτὸς τὰς ἐπιγίους.
 Δώδεκα χρόνους 'χόραξε ψομί καὶ μεγαλεια
 καὶ τὸν ἐφωτογράφησαν μαζί με τοὺς λογιούς.

Εἰς ἔλους φήμην ἔχαίρε κυνὸς λογιωτάτου,
 κί' ὅπταν τόνου μουσικῆς ἐρεθίσαν ταυτὴ καὶ τοῦ
 σπαρκατικῶς οὐλίτζας καὶ τρέμων ἐκινετο,
 ποῦ 'νόμιξες πῶς μέσξ τοῦ ψυγῆ Μπετόβεν ἦτο.

Παραπολὸ τὸν 'ζήλευαν οἱ σκύλοι τῶν τριῶν,
 ἀτίμηταις ἡ χάρις τοῦ καὶ τὸνομά τοῦ ρόδου.
 Γκιούλ τὸν ἔβλεγαν, κί' ἔλαμπε 'στὴ λέρα καὶ 'στὴ βρώμα...
 ἐγὼχ' αὐτὸν τὸν θησαυρὸ...
 τέτοιο σκυλί θά ξεναβρῶ
 νάχη τοῦ Γκιούλ τὸ σῶμα;

Πολλὰς φορὰς 'στὴ γειτονιά τοῦ 'ρίξαν καὶ φολαίς
 κί' ὁ μπότζας ἀπλώσε γι' αὐτὸν πολλάκις τὴν ἀπόψη,
 μὰ 'γλύτωσε σάν ἔξουασι ἀπ' τῆς παιγίδες θλαίς
 καὶ 'ξενόκατος 'ρουγάλιζε 'στὴν τακτικὴ τοῦ κόχη.

Σκύλος σπανίου πνεύματος καὶ ράτσας ἐξαιρέτου
 κανένα μέρος τοῦ σπαιτοῦ δὲν ἔρωσε ποτὲ του,
 κί' ὅπταν ὁ Σιμπούλλος 'στους χρόνους τῆς εὐκλείας
 ἀπόνως κατεδίωξε τὸν σκύλον τὴν φυλὴν,
 τότε κί' ὁ Γκιούλ ἐπέρασε σκυλί πολυτελείας
 κί' ἔδωκε δώδεκα δραχμάκις μετ' ἀπαργμῶν πλόν.

Πόσα δὲν ταῦτηγαν κί' αὐτοῦ μεγάλα κί' ἀπευκατάξ
 ἔχασε καὶ τὰ δόντια του τώρα 'στὰ τελευταία,
 κί' εὐκολα δὲν ἐγένεσε κί' ἔπαθε δυσπεψία,
 'στὸ τέλος τὸν ἐπρόσβαλε κί' εἶδος ἐπιληψία,
 καὶ 'πέθανε κί' ἐφόρησε, κί' ἐπήραμε μὰ λύπη,
 σάν κάτι νά μας εἴλαψε, σάν κάτι νά μας λείπη.

Ἐβδῆσις σπουδαιωτάτη καὶ χρηματικωτάτη.

Ἄν καὶ τὰ νούμερα γιὰ 'μὰς δὲν εἶναι παρά χίμαρα,
 ἐν τούτοις μετ' ἄλλων χαρῶν καὶ μ' ἐνθουσιασμοῦ
 εἰς ἴσον παράρτημα δημοσίου σήμερα
 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μετ' τὸν ἰσολοισμῶν,
 ὅπου πηγαίνει 'μὰ χαρὰ καλύτερ' ἀπὸ πρῶτα
 χάρις 'στοῦ Σπρέιτ τοῦ κληϊοῦ τὰ διοικούντα φῶτα.